

Muda.

Un relat de: [Epicuri](#)

És quan l'hivern tomba a primavera,
que és revifa el miracle de la tangent.

És quan el contrallum enamora, que
la vellesa esdevé jovent.

És quan la bellesa es torna, punt general
de vista contingent.

Tota la vida gaudeix per si sola, quan germina
allò que és inconscient.

El punt de vista, tot ho gira, amb la vertigenositat
del sol ixent: Segon a segon i dia a dia, tot es nou
i com sempre, fa via.

Tot allò que sabíem, ja ignorem: poder i sentit.

Nova és la via cada dia, a cada moment.

Canviar la perspectiva. Fer sempre la vida, viva.

Obrir nous brots de nou al mateix dia, nous ulls
a cada moment

... i quan la pèrdua de les fulles esdevé, nous brots,
nous ulls... ja vells, que la vida continua, allà on es deixà
la pell.